

SELMECI ÚJSÁG

Társadalmi hetilap.

Előfizetési árak. Selmebányán: Vidéken: Egész évre 8 K — f. Egész évre 9 K — f. Félévre 4 K — f. Félévre 4 K 50 f. Negyedévre 2 K — f. Negyedévre 2 K 30 f.		Felelős szerkesztő Wagner László dr. Selmebánya. Szerkesztőség: Deák Ferenc-utca 2.	Kiadó és laptulajdonos: Nádossy Ferenc Zólyom. (Telefon szám. 11.)	Hirdetési díjak millimeter árszabás szerint. Nyílttér sora 40 fillér. Hirdetési és előfizetési díjak a kiadó címére Zólyomba küldendők.
Megjelenik minden esütörtökön.		Főmunkatársak: A főiskola hallgatói.	Kéziratokat nem adunk vissza.	

A lap tiszta jövedelmének 25 százalékát a „Főiskolai-Kör Otthona“ javára fordítjuk

Ipari vállalkozás.

A városházán az utóbbi időben új jelenségek észlelhetők. Nagy előszere-ttel kezdenek foglalkozni az ipari vállalkozások gondolataival. A főjegyző, Sztancsai Miklós Vihnye fürdőre vonatkozó kalandos terveit akarta részvénytársasági formában megvalósítani, a polgármester újbóli megválasztása alkalmával mondott beszámoló beszé-deben egy Belabányán létesítendő gyu-fagyár eszméjét vetette felszínre, amit szintén csak részvénytársasági formában lehetne megvalósítani. A hivatalos értesítő olyan részvénytársaságot javasolt, amely kizárólag iparvállalatok finanszírozásával foglalkoznék, most pedig nemrégiben egy gyermekjáték gyár-nak létesítését veszi tervbe részvény-társasági alapon.

Be kell ismernünk, hogy a városi érdek szempontjából égetően szüksé-ges oly vállalatok teremtése, melyek-nél inkább férfiak, mint nők találná-nak munkára, mert a keresetforrások a bányászat hanyatlásával szinte szem-látomást fogynak és a teherviselő kö-zönség száma egyre jobban csökken, — mégis a városházi mozgalmak iránt ellenszenvvel és bizalmatlansággal vi-

seltetünk. Oka ennek, hogy tapaszta-lataink szerint mindenféle vállalkozás, amelyik arról az oldalról lett kezde-ményezve balul ütött ki.

A városházán szeretnek tervezgetni. Eddig a város pénzével vitték keresz-tül terveiket, most azonban nemcsak a pénz fogyott el, de az adósságok is annyira felszaporodtak, hogy a szeren-csétlen városházi spekuláció csak a meddőség terén mozoghat. A meddőség azonban végtelenül lehangoló és szomorú. Mint hogy a városházaiak mégis eredményeket akarnak elérni, legutóbbi időben az állam pénzével és a rész-vénytársasági forma előtérbe tolásával a pénzemberek pénzével akarnak dolgozni. Régi szokás, hogy mindenkor a máséval gazdálkodnak rosszul.

Az államkormány és a pénzes kö-zönség a szomorú tapasztalatok foly-tán szintén óriási módon bizalmatlan és nem is ok nélkül. Lehetetlen dolog az, hogy olyan emberek, akik maguk-nak és a városnak gazdálkodni soha-sem tudtak s magukat is, a várost is adósságba verték, akár az állam, akár a közönség pénzével jól tudjanak bánni és azt hasznosítani bírnák. Ezek az urak mindenben és mindenkor csak a husos fazekak után szaglászhatnak és szaladgálnak s ha pénz kerül kezükbe,

első sorban maguk akarják nagy hasz-nát venni.

Ipari vállalkozás volt az utolsó év-tizedben az iparosok hitelszövetkezete is. Ezt a vállalkozást is városházi rész-ről kezdték és teremtették meg s a vége egy nagy kudarc, csufos bukás lett. Ennél a vállalatnál is városházi emberek dolgoztak rosszul. A buda-pesti központi hitelszövetkezet 100.000 koronán felül veszít ennél, az ipar-osok pedig még szegényebbek, gyön-gébbek lettek, mint voltak azelőtt. Nem a gondolat volt rossz, de a kivitel és kezelés, melynél a városházi szellem dominált.

Nemcsak a városházi kezdeménye-zéstől, de a részvénytársasági formá-tól is félnünk kell *ipari vállalatoknál*, mert ennek a formának az a hátrá-nya, hogy az ipar rovására a tőke ér-vényesül s a haszon nem a kisembe-rek, de a pénzesek zsebébe kerül. Az igazgatóság, melybe bizonyára a városháziak is bejutni akarnak, leszedi a tejfelt. Mi bizalmatlansággal viselte-tünk a városházi párt és gazdasági vá-lalkozásaik iránt is, ezért óva intjük a közönséget attól, hogy az onnan kez-deményezett vállalkozásokba belemen-jen.

Az előrejutást a józan és takarékos

Kutyahűség.

Egy nyári éjszakán én is, mint annyi fiatal ember, kint kószáltam Ós-Budavá-rában. Elnéztem a boldog léhákat, amint ujjongani tudnak egy merészröptű, formás bokán, a hogyan festett képű dámákkal pezsgőzik el a kölcsönkért pénzt, vagy a mint karöltve suhannak a lombok alatt s eltűnnek a homályban.

— Mily szép — gondoltam — az élet, ha az ember a rutát szereti.

Ki tudja, milyen elméleteket nem állítottam volna még fel, ha hirtelen az az ösztönszerű érzet nem támad bennem, hogy valaki erősen fixiroz. Arra felé pillantok, a honnan a nézést éreztem s önkénytelen csaknem fölkiáltottam:

— Cató!

Valóban aki (nem tartanám illőnek, hogy „amely“-nek nevezem) fixirozott, Cató volt, az én kedves, megszökött, elzüllött kutyám. Sárgásan fénylő szeméit valami határtalan szomorúsággal függesztette rám, a hogy szétterpesztett lábbal, farkesőjével álldogált egy pezsgőpavillon ajtaja előtt.

— Cató, — szoltam hozzá halkán, mi-alatt eléje léptem, — hát itt kell viszont-látnunk egymást, Ós-Budavárban? Igy ellumposodtál kedves kutyám, ide jutottál?

Cató panaszosan, boesánatkérőleg dör-gölte hozzám szép, formás, csontos fejét, én pedig nyakravalója után nyúltam, hogy haza vezessem a tékozlót. De ő hatalmas szökkenéssel kisiklott a kezem alól, s mire utána néztem, már csupán távoli, gyors lihegéséből sejtettem, merre futott; a tér tulsó oldalán látott meg a villamos iv-lámpa alatt egy tarka kutyát, a milyen tudvalevőleg nemesak egy van a világon.

Aztán egész éjjel hiába kerestem volna, sehol sem találtam meg Catót.

Pedig, ha hazajött volna velem, mindent szívesen megbocsátottam volna neki.

Mert Cató remek fiatal példány volt az angol doggok közt. Mikor, még egy eszten-dővel ezelőtt, odahaza volt nálunk, úgy szerettük, dédelgettük, becéztük, akár egy családtagot. Bár külön ebédet kapott a konyhában, mégis, ha az asztalhoz ültünk, s ő feltolta az állát az abroszra (éppen

odaig ért) s aztán egy zsemleszeletre el-kezdett idegesen hörögni: egyikünk sem tudta megállni, hogy ne ossza meg vele a legjobbjik falatját.

— Nesze, Cató.

— Da haszt, kedves kutyám . . .

És összemosolyogtunk, a hogy behab-zsolta a peccenyedarabkákat; mint a ho-gyan a kényeztetett gyerek apró nevel-etlenségein szoktunk néha mosolyogni.

Aztán a kivel megvolt elégedve, annak a falatok lenyelése után barátságosan a kezét, akartam mondani, mellső lábát nyújtotta.

— Köszönöm, öreg; ez jól esett.

Baba a familia királykisasszonya — mint hívtuk, — mindjárt mind a két tenyerét nyújtotta neki, s Cató ilyenkor glédába vágta magát s két lábra állva, mind a két első lábával pacsit adott. Igazán, kedve-sen komikus látvány volt, a hogyan ez a félelmes erős állat ilyen figurát csinált magából; körülbelül olyan, mint mikor egy kemény, vén katona kacagó unokái közt négykézláb, topog a szőnyegen és mumust játszik velük.

élettel kell kezdeni és azzal, hogy a rossz városi gazdálkodás ellen jogaink gyakorlásával ellenállást fejtünk ki. A kistökések, kis emberek nagyobb vállalkozásba csak akkor kezdjenek, amikor már megtanultak józanul gondolkodni és kicsiben, a magukéval jól gazdálkodni. Amikor pedig már ennyire lesznek, akkor csinálják meg a vállalatokat — maguk. Csak az ilyen vállalkozás egészséges.

Szél László dr.

A név olvasása után bizonyára többen mondják majd: de mortuis nil nisi bene. A megholtakról rosszat ne mondjunk, ha jót nem mondhatunk. Bölcs beszéd nagyon de az esetre nem illik. Azon egyszerű oknál fogva, mert Szél László dr. nem halt meg, csak működése szinterét tette át máshova.

Egészen úgy tett, mint amikor Losonról a mi városunkba hurcolkodott tizenhárom évvel ezelőtt. A boltot ott becsukta, mert megbukott s nálunk újat nyitott. Igen. Az ügyvédkedést üzletnek tekintette, a bukást az üzlet természetes következményének.

Bukásának mindenütt a hamisság volt oka, de bukása sehol sem volt hamis. Igazán bukott mindenütt — haszon nélkül. Az életet utazásnak tekintette s elve az volt, hogy ezt az utazást a lehetőség szerint kellemessé kell tenni — mindenáron. A lehetőség megteremtésében és fokozásában valósággal zsenialitást fejtett ki.

Bolondságnak tartotta, ha valaki jobb akart lenni környezeténél. Az alkalmazkodást legkényelmesebbnek s legjövődmezőbbnek tekintette. Bámulatosan erős felismerési képessége és erős áttekintése volt a viszonyokon. Pokoli gyorsasággal tudott rájönni arra, hogy az erő, a többség, a hatalom, a pénz hol uralkodik, hol rejlik s ha felfedezését megtette a koncert küzdött is látszattól — erősen.

Az embereket általában gazembereknek tartotta s különbséget úgy tett köztük, mint Jókai az „Aranyember“-ben: az egyik ur 1, a másik ur 2 és így tovább. Ambiciósálta, hogy valamennyinek eszén túljárjon, egyszóval ezen a téren az x, az ismeretlen magas színvonalig törekedett. Mindent és mindenkit eszköznek tekintett és akart felhasználni arra, hogy minél könnyebben boldogulhasson és élhessen.

Esze műveltsége nagy volt. Modora síma, az érintkezésben szerény. Hangja behizelgő, arkifejezése fegyelmzetten szelid. A szoros értelmében báráybörbe bujtatott farkas volt. Hányszor láttuk, amint az emberek igaz jellemzésénél kételkedve bámultak, sőt az igaz beszédet rosszakaratúnak mondták, hányszor hallottuk, amint a léprementek ámulva mondták: ki hitte volna ezt.

Amikor a turpisságon rajtafogták oly remekül tudott méltatlankodni, hogy az ember nem benne, de magában kezdett kételkedni. A csapdák, amiket felállított esodálatra méltóan egyszerűek voltak. A megfogott a végén azon bámult, felülni, hogy tudott, — vagy oly gyönyörű logikával, mely észjárással, várszerűen voltak megalakotva, hogy az érdektelen szemlélőt az ész hatalma, a ravaszság mértéke szinte megdöbentette.

Ügyessége a támadásban és védelemben nagyon magas fokú volt, elannyira, hogy tisztán látni csak az tudott, aki bizonyítékokat pro és kontra mérlegelhetett s ezenkívül éles ésszel is rendelkezett. A hamisságot és álnokoskodást oly szép mezbe tudta öltöztetni, hogy számtalan esetben az igazságot kutatót és akarót is tévútra tudta vezetni, ha gyöngé volt. Meggyőző hangja, fegyelmzett és gyors észjárása, páratlan higgadtsága tenger sokszor billentette javára az igazság mérlegét mindenhol.

Az emberek gyöngeségeit, felfedezett bűneit e városban senki sem tudta nálánál jobban kiaknázni és a maga javára értékesíteni, mint ő. Ezen a téren az uzsoráig ment

el mindig, de ha a gyöngeségből és bűnből kivasalni magának mit sem tudott, akkor abból nagy szellemességgel gunyt üzött és a bűnöst futni hagyta. Ha hasznót szimatolt, torkon ragadta az embereket és szoritotta őket, de mindig csak — kicsit nagyon.

A helyi társadalmi életet remekül ismerte. Az utjában állókat, az őt támadókat hátuk mögött a legleleményesebb ügyességgel tudta hangulatok keltésével, a gonosz pletyka hireinek felhasználásával ártalmatlanokká tenni, sok esetben lehetetleníteni. Egy-egy jó helyen alkalmazott gunyos mosoly, szellemes élce, bizalmas közlés, ártatlan sajnálkozás a legerősebb és legélesebb fegyver volt nála. S ez ellen a fegyver ellen védekezni nem lehetett, mert észrevétlenül sújtott.

Mint ember és mint ügyvéd is a kiválóbb tudásúak közé tartozott. A törvényeket, rendeleteket legtöbb esetben abból a szempontból kezelte, hogy azokat kijátszani hogy lehet s aki ezen a téren mozog, az az írott betűt bárki másnál jobban ismeri. A lényegét kell ismernie annak, aki gyöngeségeit és hibáit felhasználni akarja.

Ezek a tulajdonságok tették lehetővé azt, hogy mint a Főnix madár hamvaiból mindig újra éljén, hogy érvényesülni tudott városunkban, amikor másutt már elbukott — nagyon. Ezek magyarázzák meg azt, hogy kedvelték, szerették sokan és sok hetyűtt, hogy e városban is sokszor meghalt és mindig feltámadott, ezekből lehet megérteni azt, hogy a városházán annyi ideig tudta magát tartani.

Ez az ember azoknak, akik nem egyenes és nem igaz utakon jártak, azoknak, kiknek bérenre volt szükségük, pénzért, haszonért páratlanul nagy értékű szolgálatoakat tudott tenni s az ilyen embert ott, ahol a eselszövés és álnokság a boldogulás legfőbb eszköze, megszokták becsülni. Csak egy baj van: az ilyenekkel való pajtáskodás és szolgálatainak elfogadása a gonoszt urrá teszi. A bűnösnek a bűntárs a legveszedelmesebb ellensége. Olyan, ame-

Ebéd után, tudniillik mikor a telhetetlen állatja az ő külön, konyhai ebédjét is elköltötte, hatalmas tagjaival végignyújtózt a pamlag előtt; kékbe játszó tiszta acélszürke szőre úgy fénylett ilyenkor a napon, akár a selyem. Formás, esontos fejét fektében féloldalt fordítva, csillogó, okos szemét akkor is ránk függesztette, és úgy lélegzett, hogy ha sötétben van, megesküdtél volna rá: ember.

Sohasem gondoltuk, hogy valaha elhagyjon bennünket.

Pedig elhagyott.

Egyszer csak délutáni sétája alkalmával eltűnt; és nem jött haza, csupán késő éjjel; úgy 1 óra tájt éjjel után.

A kaput természetesen zárva találta, de hiszen nem azért volt ő olyan okos kutya, hogy ne tudott volna segíteni magán. Nem is helytelenül, úgy okoskodott, hogy ha ő odafent a lakásban akkor kezd ugatni, mikor az előszobából ajtónyílást hall, viszont fordítva a házmester is valószínűleg ki fogja nyitni a kaput, ha ugatást hall.

Elkezdett hát torkaszakadtából vonítani a kapu előtt s ezt a hangos műveletet

addig folytatta, amíg vagy valaki a járókelők közül meg nem sajnálta s becsöngett helyette a kapun, vagy pedig az utcai lakásbeliek föl nem ébredtek a folytonos üvöltésre s látván, hogy Cató — a kít jól ismertek — van odakünt; föl nem rázták őket a házmestert, hogy eresze be az állatot, mert a szemüket sem tudják lehunyni a nagy ugatástól.

A házmester erre kinyitotta Cató előtt a kaput s a nemes dogg besurrant a házba.

A lépcső alján azonban — miként másnap a házmestertől hallottam — megállt és újra ugatni kezdett mindaddig, míg a házmester rá nem jött, hogy voltaképpen miért is ugat? A semmirekellő állat ugyanis hozzá volt szokva, hogy ha velem, vagy velünk jött haza, a házmester fölkiért a lámpával a lépcsőn s most is ehhez kötötte magát; a ház mestere pedig csakugyan kénytelen volt lámpájával fölkiérti egészen lakásunk ajtajáig s itt ráadásul be is kellett, hogy csöngessen, ha nem akarta, hogy ismét botrányos vonítás legyen.

Igy történt Cató hazajövele az első éjszakán s így a következő többi, ki tudná számon tartani mennyi éjjelen. Mert a hogyan „kedves kutyám“ megkezdte az éjjeli kimaradásait, éppoly következetesen folytatta is. Nem volt este, hogy valami úton-módon el ne illant volna hazulról, vagy séta közben, s nem volt éjszaka, hogy egy óránál hamarabb érkezett volna haza. Itthon aztán, mikor a szolga kinyitotta neki az ajtót, mint a bűnös, surrant be a szobába, rendes fekvőhelyére, a hol úgy össze kunkorodott, mintha sohasem tett volna egyebet az alvásnál.

Hasztalan ütöttük, korbácsoltuk, ez így volt nap-nap után. Este hat-hét óra tájt genialis szökés, éjjel után genialis hazatérés.

Égetett a kíváncsiság, hol tölti tulajdonképen az estét a tékozló állat. Mert, hogy valami meghatározott helyre jár, abban távozásának és hazajövésének rendes idejét tekintve, egy percig sem kételkedtem.

— Ennek van valakije, — konstatáltam s rendkívül érdekelt, ki lehet az a négy-

lyiktől szabadulni soha vagy legalább jól sohasem lehet.

Ez az ember volt hat éven át a városnak ügyésze, a törvényeknek, az igazságnak őre — minálunk. Szegény város! És ebben a dologban az a legszomorubb, hogy ezt az embert a legutóbbi választáson most sem a városháza ejtette el, hanem a közvélemény. Ott tartani akarták még most is, de a közönség a mestert már tulságosan jól ismerte és a városházán a vezetők a közönség véleményével e kérdésben szembeszállni nem mertek. Ez volt a hálála — itt.

Ezt az embert Heinecz Hugó a város mostani ügyésze hozta a város nyakára — hálából vagy muszájból. Ugy látszik nagyon sokat tudott annak a választásnak történetéből, amelyben Heinecz Hugó lett a győztes. Akkor már megvolt az új választási törvény, amely némely irányban szokatlanul szigorú. Mi magának Heinecz Hugónak szájából hallottuk annak idején, hogy helyes, de nagyon rossz véleményben volt arról az emberről, akit a pillanatnyi népszerűség kiaknázásával ő emelt az ügyészi székbe a város érdekeinek figyelmen kívül hagyásával.

Szél László dr. akkor már bukott ember volt, de feltámadott s csillaga újból és erősen felragyogott. Tartotta a hatalom, mert tartania kellett. És Szél László dr. a városházán erősen bevált s temérdek hasznos szolgálatot tett, melyeket ott szépen és jól díjaztak. 1902. évben választották meg és 1904. évben korengedéllyel már is felvették a nyugdíjgyelet kötelekébe, habár a nyugdíjalap jövedelmei már akkor sem fedezték a többi nyugdíjakat s a hiányokat már akkor is pótdóval fedezték; felvették annak ellenére, hogy a törvényhatósági bizottság ismerve Szél László dr.-t, rúdnak állani sehogysem akart. Előrelátható volt, hogy ez a ténykedés rövid időn belül a városnak újabb és nagy megterhelését fogja maga után vonni.

lábú teremtés, a kiért máskülönbben anynyira elkényeztetett, kényelemszerető Catót, nyugalmas otthonát, családias vacsoráját, sőt jóformán gazdái kegyét is ily merészen kockára tette.

Keresztül-kasul esatangoltam esténként a várost, de talán sohasem találtam volna meg, ha a véletlen nem vezet egyszer a belváros egy szűkebb utcájába, a hol egy szép, fekete orrú, nyulánk, nagy fehér agár társaságában láttam a mi doggunkat. Sohasem felejttem el, milyen boldog lihegéssel ugráltak keresztül-kasul egymáson, hogy marakodtak, persze csak játszva és mint hemzsegték a kövön, a kapu alatt, a hol ő, a szép nyulánk, fehér kutya lakott. Mögöttük a házmester éppen becsukta a kaput s a két szerelmes nagyokat szökve kergetőzött végig az utcán a gyér lámpák alatt s eltűnt a sarkon a szemem elől. A szomszéd utcából hallottam nyihogásukat s aztán hangjuk is eltűnt közelemből.

Reggel, a mikor fölkeltem, az én Catóm, összekunkorodva, még jóízűen aludt a szőnyegen a pamlag előtt. Talán álmodott is,

Nagy harc volt, két erős tábor vonult fel egymás ellen, de a városházi párt akkor is győzött, mert a tisztviselők a polgármester kivánságára Szél László dr. mellett foglaltak állást a város anyagi érdekeinek feláldozásával. A nyugdíjgyelet kötelekébe való felvétel 3 szótöbbséggel lett kimondva. Pedig Händel Vilmos a nála megszokott nagy őszinteséggel teljesen pörére vetköztette az új ügyészt, a törvények és igazság örét. Azt, hogy mennyire volt káros a városra nézve ez a határozat már a legközelebb fogjuk látni, amikor a közgyűlés a végkielégítés kérdését veszi tárgyalás alá.

Szél László dr. a városházán hasonszőrűek között érezte magát. A barátság közte és a városházaiak között rövidesen a legbensőbbé lett. Az akkori ellentábor azt mondta: similis simile gaudet. A hátukat egymásnak támasztották s úgy viaskodtak az ellenséggel. Sztankay Ferencet, ezt az öreg kurucot, Händel Vilmost, a kiméletlen szókimondót, Tóth Imre dr.-t az erdőügyek kezelőjét egymásután verték le, úgy ahogy éppen lehetett.

Szél László dr. elemében volt. Ő volt a nagy ügyű, aki fedezte a háttérben álló hadakozókat. Ez a félig bukott ember a sikereken felbuzdulva, a pártot megismerve vakmerő remekeléshez fogott. Még abban az esztendőben történt, hogy a fogyasztási adókat a város bérbeadás útján kívánta értékesíteni. Szél László dr. elhatározta, hogy ebből a dologból hasznot húz. Alkalm hamarosan kínálkozott.

A kir. ítélőtábla egyik végzése elég elevenen festi a tényállást: W. A. 1904. évi december 21-én megjelent a város polgármesterénél s ott elpanaszolta, hogy őt és fivérét Szél László dr. a városi ügyész rúttul rászedte, mert bár neki 1000 korona jutalmat ígértek arra az esetre, ha kieszközli, hogy az ő ajánlatuk kedvező elintézését nyerjen s bár Szél László dr. erre vállalkozott is, a szükséges beadványaikat is ő szerkesztette, alattomban mégis a sógora ajánlatának kedvezett, annak sikerét

egy fürge, nyalánk agárról, akinek olyan sima, fehér szőre, olyan szép, hegyes kis füle és olyan bájos fekete orra van.

Aznap meghagytam, hogy Catót nem szabad többé bántani a kimaradásaiért. Végre is mindenki ott tölti idejét, ahol a legszívesebben van.

Egyszer azután a belvárosi házból, a hová Cató járt, egy inasféle jött hozzánk (Catónak tudniillik rajta volt a nyaka-övén a lakásunk címe) és jelentette, hogy gazdája, valami öreg báró, tiszteltet és figyelmeztet bennünket, ügyeljünk a doggunkra, mert Milka, a fehér agár a délután megveszett s jó szerencse, hogy idejekorán le tudták löni.

És Catót azóta senki sem látta, csupán én, a nyár végén odakint Ós-Budavárban. Sárgásan fénylő szemét határtalan szomorúsággal vetette rám, a hogy szétterpesztett lábbal, farkesóválva álldogált egy pezsgős pavillon ajtaja előtt.

— Volt egyszer — mondta nekem ez a nézés — volt egyszer egy szép, fehér agár . . .

Zsoldos László.

igyekezett előmozdítani, noha tőlük azon a címen, hogy ügyük részére a városi tanácsnokokat is meg kell nyernie, 3 drb. összesen 2500 koronáról szóló váltót követelt és kapott arra a célra, hogy azokat az illető városi tanácsnokoknak fogja adni, akikkel állítása szerint már is meg egyezett.

A váltókra azt mondta a tábla: bizonyos, hogy a szóban forgó három váltó csakugyan Szél László dr. birtokában volt, mert azokat ő tette le a kir. közjegyzőnél (a feljelentés után, akkor amikor a kapca szorult), csakis az lehet vitás, hogy azokat, miként W. A. és társai mondják, Szél László dr. követelte-e tőlük, vagy pedig ezek Szél László dr. tudtán kívül hagyták-e azokat ennek az asztalán, amiként ezt Szél László dr. állítja.

Ebben a famózus dologban a fenyítő pereskedés a különböző fórumokon változó szerencséivel folyt. Szél László dr. hol nagyon levert, hol nagyon vig volt. A végén azonban ő került felülre, a váltókat adókat megbüntették, Szél László dr.-t pedig felmentették. Szerencséje az volt, hogy a bűnvádi feljelentéssel megelőzte a vádaskodókat s az erősen terhelt vádlottakon kívül a dologról közvetlen tudomással senki sem bírt, az ilyen vádlottak valloására a bíróság súlyt nem helyezhetett, a gyanuok pedig a bűnösség kimondására alapul nem szolgálhattak.

Azt azonban, hogy mennyire volt bajban legerősebben, jellemzi az a körülmény, hogy Heinecz Hugó, aki őt az ügyészi székbe segítette, a képviselők közül való kibukása után hazajött és protezsáltjának állására nyíltan pályázott. Már akkor is ügyész akart lenni, amint mondta, azért, hogy könnyű szerrel legalább háztartásának szükségleteit fedezze. Hej! de épületes látványosság volt ez a kulisszák mögött. Már akkor figyelmeztették, hogy Balás Hugó dr. van kiszemelve erre az állásra a volt polgármester és a prépost által, akikkel akkor Horváth Kálmán hadilábon állott. Heinecz Hugó azt mondta: azzal ő nem törődik.

Szél László dr. akkor ebbe a pereskedésbe belevitte egész tudását, egyéniségének vázolt összes sajátosságait. És győzött, megint felülkerekedett. A barátság a városházaiakkal felujult. A balsors azonban más téren üldözte. A volt polgármester váratlanul elhunyt s az került helyére, aki ellen a régi polgármester kedveért erősen sikra szállt, Horváth Kálmán. Szél László dr. már akkor a városházán rehabilitálva volt és igazán szerényen és csöndesen viselkedett. Sőt kedvében járt neki, a főispánnak és az egész tisztviselői karnak is azzal, hogy a múlt tavasszal Ujságunk és felelős szerkesztőnk ellen egyelőre kicsinált kirohanást intézett, de hasztalan. Horváth Kálmán polgármester feledni nem tudott és elejtette. Ezt a bajt fokozta még az is, hogy Heinecz Hugó minden áron ügyész akart lenni és saját embere ellen tábort ütött (régí szokás szerint). Ilyen ellenfelekkel Szél László dr. megbirkózni nem tudott s megbukott akkor, amikor már kifogástalanul viselkedett.

Heinecz Hugó pedig, aki szinteg visszavonult, kénytelen volt engedni a maga által

kiküldeni kért küldöttségnek és fellépett, meg is választották a közönség legnagyobb ámulására. Most már a kétes dicsőség szűrő babérlevelein nyugszik — csöndesen. A város közönsége azon a kérdésen töri fejét, vajjon most már jobb lesz-e, mint azelőtt?

Felvilágosíthatjuk: attól az embertől, aki más pénzen került a dunaparti szép házba, a hiányzó lelkesedést sörrel, borral, spiritusszal pótolta, törvénytelen felfogása miatt bukott el; attól az embertől, aki a város érdekét feláldozta Szél László dr.-nak, Szél László dr.-t a maga érdekének; aki annyi emberen irgalmatlanul gázolt keresztül csak azért, mert azt hiszi, hogy Budán még egyszer lesz kutyavásár; attól az embertől ujat és jobbat várni nem lehet.

Cseberből vederbe estünk és ott vagyunk, ahol a mádi zsidó, a magunk falujában. Egy hasznunk azonban mégis van. Az, hogy most már tisztábban látunk s már ez is igen nagy előny, mert a tisztán látás a tanulságok levonására felette alkalmas, a tanulságok pedig egészséges viszonyok közt a közérdek helyes felfogására vezetnek. Mi ezt óhajtjuk.

A nyílt színen most Lits Gyula, Heinecz Hugó és Horváth Kálmán vannak. Mind-egyik a másik kettő hátán akar magasabbra kapaszkodni. Lits Gyula még azt is akarja, hogy erősen ingó főispáni székét a másik kettő táborával — támasztgassa. A színjáték tragikomikus. Mindenesetre érdekes lesz figyelni, hogy három közül a másik kettőt becsapni melyik fogja.

H I R E K.

— **Uj államtudor.** Vadas Zoltánt, Vadas Jenő főerdőtanácsos fiát a kolozsvári egyetemen az államtudományok tudorává avatták.

— **Az ördészeti államvizsgák** hétfőn vették kezdetüket Budapesten a földmívelésügyi miniszteriumban. Selmecről vizsgáló biztosoknak Fekete Lajos miniszteri tanácsos és Vadas Jenő főerdőtanácsos hivattak be.

— **Halálozás.** Kristen Adolf okl. erdész, főiskolai tanársegéd f. hó 22-én életének huszonhatodik, házasságának első évében mindnyájunk közös megdöbbenésére áldozatul esett a selmecbányai közhivatali nemtörődömségnek, súlyos mulasztásnak. A fiatal ritka zseniálítású ember szerencsétlenségére olyan lakásba költözött ezelőtt három hónappal, — mikor a főiskolához asszisztensnek kinevezték — amelyből rövid egy év leforgása alatt két tifuzos halottat vittek örök nyugalomra. A fiatal boldog házaspár nem sejtette, hogy micsoda fészekbe került. Nem ismerte, nem is gondolt rá, hogy a város közegészségének őrei micsoda tartozással vannak az iránt a ház iránt, ahova ők kisded gyermekük gügyögése mellett boldog napokat élni betelepédtek. És most itt vannak a boldog napok. Vádoljuk a város főorvosát — nemcsak azért, hogy a legutóbb elhunyt tifuzos beteggel szemben orvosi kötelességét nem akarta teljesíteni, de vádoljuk azért a rettentő mulasztásáért is, hogy azt az inficiált házat alaposan desinficiálni elmulasztotta. Az elhunyt asszisztens temetésén a részvét az itt elmondottak tudomásával óriás arányban nyilatkozott meg. Mi is melegen veszünk részt a fiatal özvegy fájdalmában,

s nem tudjuk mi nagyobb bennünk, az elhunyt tragikus megbetegedésén és halálán érzett szomorúságunk, vagy az az igazságérzet, mely e tragikus kimulás közvetett okozóival szemben keresi a méltó elégtételt.

— **A hegybányai gyermekjáték műhelyt** hir szerint az állam Hegybányáról el akarja távolítani. Nem tudjuk összefüggésben van-e az állammal ez a szándék a kincstári bányászatnak a beszüntetésével, — azt azonban tudjuk, hogy az iskola elvitele a hely alkalmatlan volta miatt vétetett tervbe. Az iskolát a miniszter alföldi vidékre szándékozik áttelepíteni. Ha erre hivatott közegünk felvilágosítanak a minisztert, hogy a nép foglalkoztatásának mindennemű eszközére itt mily nagy szükség van s hozzátennék azt, hogy ha a faragó iskola Selmecbányára hozatnék át, a fuvar és egyéb rezszi költségek az eddiginél tetemesen alábbszállnának, — minden bizonnyal remélhetnők, hogy a miniszter beleegyeznék a faragó iskolának Selmecre való áttelepítésébe, annál is inkább, mert nem hisszük, hogy az alföldön több és alkalmasabb fa volna az iskola céljaira, mint nálunk. Lépjen közbe a polgármester.

— **Gyermeknap Selmecbányán.** Mint már jeleztük az országos gyermekvédő liga céljait szolgáló gyermeknap vasárnap lesz megtartva városunkban. A város több forgalmas pontján fognak gyűjtést rendezni. Adakozunk minél többet és minél többben.

— **Kisiparosok támogatása.** A besztercebányai kereskedelmi és iparkamara figyelmezteti azokat a kisiparosokat, akik az államtól segélyképpen munkagépeket akarnak nyerni, hogy ez iránti kérelmüket közvetlen a kamarához nyújtsák be.

— **Bontják az András akna házát.** Akik a Klinger tó alatt kanyargó országutat járták, nemsokára új képet véhetnek be emlékükből a régi mellé: az András akna házát lebontják s helyébe egy kis épület kerül, mely alatt villamos dinamó fog bújni. Megszoktuk már nagyon a jó öreg salabakter házat, mely inkább idillikus, mint esztétikai hatása miatt igazán hiányozni fog.

— **Mezey Kálmán szintársulata** husvét vasárnapján kezdte meg előadásait Losoncon, hová Trencsénből már az egészen újja szervezett szintársulat vonult be. A társulat starja most Sziklay Szeréna, a fővárosban is ünnepezt szubrett primadonna, aki a Vigözvegy címszerepében mutatkozott be s első fellépésével meghódította a losonci közönséget. A társulat kötelékéből elbocsátott tagokat kivétel nélkül első rangú erővel pótolta az igazgató, a ki ismert áldozatkészségének olyan jelét adta a mostani szervezkedés alkalmával is, hogy méltán számíthat nem csak a losonci, de a mi közönségünk legnagyobb rokonszenvére is.

— **A polgári kör** vasárnap tartotta évi rendes közgyűlését. A közgyűlés után társas vacsora volt.

— **Fogások kerti magvak árusításánál.** Hogy mire képesek a zavarosban halászó emberek, azt legjobban mutatja a magelárusítással foglalkozó egyes kereskedők ravaszága, kik máshonnan beszerzett kerti magvaikat a Mauthner-féle árjegyzék folyó számaival jelölik, mert ezáltal azt a hitet akarják kelteni a vevőkben, hogy Mauthner-féle magot kapnak. A közönség ne hagyja magát megtéveszteni; mert akármilyen szám van a tasakra nyomva, ha nincs rajt a Mauthner-név, akkor az a tasak nem is tartalmazza az általánosan legjelesebbnek elismert Mauthner-féle kerti magot.

— **Katonai kiképzés a középiskolákban.** Apponyi Albert gróf közoktatásügyi

miniszter a honvédelmi miniszterrel egyetértőleg a folyó tanévben az ország néhány középiskolájában kísérletképpen katonai kiképzést léptetett életbe. Ezzel a közoktatásügyi kormány megakarja könnyíteni az egy éves önkéntesek kiképzését. A kísérletek fényes eredményt mutattak fel. Most a közoktatásügyi miniszter körrendeletet adott ki, mellyel az ország összes középiskoláiban életbe lépteti a katonai gyakorlatokat. A kiképzésben mindenütt katonai szakvezetés mellett a VII. és VIII. osztály tanulóinak vesznek részt, még pedig hetenként egyszer a játékdélutánok keretében.

— **Sorozás.** Szokatlan élénk képet nyert a város szombatán. Kardesörtetű daliás tisztektől, felbokrétázott legényektől volt hangos az utca. Sorozták a legények elejét. Az idej sorozás eredménye hir szerint, tekintve az ember anyagot kielégítő.

Kiskomédiák.

Bonbonnière.

Itt járt Forel és prédikálta a jót
Az alkoholnak ő ellensége vót
Hát nem is adott sehol borraivalót.

Lueger beteg, írja a hirrovat
Láza van, szegény félrebeszél sokat
Zsidóul dicséri a magyarokat.

Lesz katonai automobil csapat —
De beleülni csak osztráknak szabad,
A magyarnak csak a bőze marad.

Amerikából most visszaevéznek
Szegény magyarok magint itthol lesznek
Itt legalább magyar levegőt esznek.

Színésznő akart lenni egy leányka,
De belátta, hogy van még egy jobb pálya
És belépett egy szini iskolába.

Zárás után jött pék kundsajtja:
De a pék nem jött zavarba miatta:
Mert a zsemlyét a kuleslyukon kiadta...

A delegátusok haza utaztak
Hej széna, hej szalma, hej zabasztag,
Nekünk ugyan mindent megszavaztak.

A nők is választói jogot kérnek
Emelni kell tehát náluk e végett
A teherviselési képességet...

Furcsaságok.

Katonás városból.

Az önkéntesek (kávéházi párbeszéd). Személyek: Egy apa, egy aglegény, egy pincér.

Aglegény: Tyutyutyu!... Tyütyütyü!... pityipityipity!...

Apa: Megbolondultál?!

Aglegény: Miért gondolod ezt rólam? Nem lehet az embernek néha jó kedve. Pepepupupüpi!

Apa: Talán bizony a Rákóczi sorsjegyen egy félmilliót nyertél és elvesztetted az eszedet?!

Azt már hallottam, láttam, hogy valaki jókedvében üveget evett, fogat húzatott, felakasztotta magát, vagy bögőnek nézte a csillagos eget, de azt még sosem hallottam,

se nem láttam, hogy valaki jókedvében, újságolvasása közben olyan szavakat mondjon mint egy 15 hónapos jónevelésű gyerek, ha tudára akarja adni a dajkájának azt, hogy egy olyan műveletet óhajtana végrehajtani, amit a nagyok segítsék nélkül is tudnak.

Agglegény: ezt olyan szépen fejezted ki, hogy elment a jókedvem!

De azért mégis pöpöpepipi!

Apa: (feláll) Szervusz! Elvégre nem azért járok kávéházba, hogy örülteket szelidítsek!

Agglegény: No ne haragudj komácskám! . . . ülj le csak szépen. Így ni! most pedig vedd tudomásul, hogy miért örülök: itt vannak az önkéntesek.

Apa: Nos . . . és . . .!

Agglegény: Micsoda nos . . . és?!

Apa: Hát micsoda örömet okozhat az neked, hogy láthatsz fiatal embereket, kiket elrabolnak egy évre hivatalukból, tanulmányaiktól csak azért, hogy végig tisztelegessék a félreismert uniformisos embereket, hogy elköltség idegenben a pénzüket stb. stb.

Agglegény: Örülök először azért, mert látom, hogy milyen fájdalmat hoz a lányoknak, hogy nem sétálhatnak az önkéntesekkel. Másodszor örülök annak, hogy minden bátyának a hugával kell sétálnia, mert itt vannak az önkéntesek. Harmadszor örülök annak, hogy a mamák rezegnek, mert az önkéntesek itt vannak. Negyedszer örülök annak hogy a férjek összevesznek a fiatal feleségeikkel, mert az önkéntesek itt vannak. Ötödször . . .

Apa: Ne tovább mert ütök! Hát ez neked öröm?! Tudod e te állat, hogy mióta az önkéntesek itt vannak a második kalapot veszem a lányomnak; hogy a harmadik ruhát varratom a feleségemnek, hogy új cipőt, ruhát, kalapot kellett vennem; hogy ujonnan kellett három szobát bebutoroznom?

Agglegény: Tintilinti pupupu!

Nagyszerű! . . . Miért?

Apa: Te szarvasborju! Te fenevad!

Te sveici ökör! Hát még mindig röhögsz és még kérdeznis is mered, hogy miért?! Hát csak azért, mert az önkéntesek itt vannak és nekem egy férjhezmenendő lányom van.

Agglegény: Csecele cinci hu!

Apa: Még ez sem elég te tökfilkó!

Hát tud meg, hogy még az üzletemet is be kellett csuknom, mert az önkéntesek itt vannak.

Agglegény: Pöpölő e . . . e!

Apa: Mi bajod sündiszno?!

Agglegény: Miért kellett az üzletet becsukni?

Apa: Mert a lányom szégyenlette az önkéntesek előtt, hogy az ő apja csak kereskedő.

Agglegény: Vindili dindili!

Pincér: Kérem az urakat, hogy szivesek legyenek hátrább ülni, mert ide előre az önkéntes urak fognak ülni.

Agglegény: A manó vitte volna el ezeket az önkénteseket mielőtt ide jöttek. Nem elég nagy a világ éppen ide kellett jönniök. Még a kávéházban sem ülhet nyugodtan az ember miattok.

Apa: most én mondom gingali mi fene! (Mindketten busan haza mennek.) S.

Közgazdaság.

A trieszti általános biztosító társulat. (Assicurazioni Generali.)

F. év március hó 26-án tartott 76-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1907. évi mérlegek.

Az előttünk fekvő jelentésből látjuk, hogy az 1907. december 31-én érvényben volt életbiztosítási tőkeösszegek 917.014,396 ko-

rona és 99 fillért tettek ki és az év folyamán bevett díjak 41.095,963 korona és 58 fillérre rúgtak. Az életbiztosítási osztály díjtartaléka 31.422,408 korona 19 fillérről 264.156,557 korona 24 fillérre emelkedett.

A tűzbiztosítási ágban, beleértve a betörés- és tűkörüveg biztosítást, a díjbevétel 16.585,488,656 korona biztosítási összeg után 27.302,460 korona 49 fillér volt, miből 10.146,474 korona 45 fillér viszontbiztosításra fordított, úgy hogy a tiszta díjbevétel 17.155,986 korona 04 fillérre rúgott, mely összegből 12.269,989 korona 32 fillér mint díjtartalék minden tehertől menten jövő évre vitetett át. A jövő években esedékessé váló díjkötelezvények összege 113.331,852 korona 27 fillér.

A szállítmánybiztosítási ágban a díjbevétel kitett 3.921,627 korona 66 fillért, mely a viszontbiztosítások levonása után 1.717,649 korona 06 fillérre rúgott.

Károkért a társaság 1907-ben 37.472,589 korona 25 fillért és alapítása óta 899.042,935 korona és 20 fillért fizetett ki.

E kártérít. össz.-ből hazánkra 173.248,760 korona 76 fillér esik.

A nyereség tartalékok közül, melyek összesen 20.292,237 korona 37 fillérre rugnak különösen kiemelendők: az alapszabály szerinti nyereségtartalék, mely 6.300,000 koronát tesz ki, az értékpapírok árfolyamingadozására alakított tartalék, 12.565,698 korona 89 fillér összegben, továbbá felemlitendő a 160,000 koronára rugó kétes követelések tartaléka és az ingatlan tartalék, mely az idei átutalással 1.266,538 korona 48 fillért tesz ki.

Az értékpapírok értéke 4.741,807 korona 69 fillérrel ment vissza, de a vezetőség elővigyázata folytán ez a veszteség az intézetet nem érinthette, mert az a 17.013,704 korona 71 fillért kitevő árfolyamtartalékból nyerhetett leirást. Ez a tartalék ma még mindig 12.565,698 korona 89 fillért tesz ki.

Különös figyelmet érdemel még az 1000 új intézeti részvénynek kedvezően keresztülvitt kibocsátása, melynek agio-nyereségéből 11.525,000 korona a matematikai életbiztosítási tartalékhoz csatoltatott.

Részvényenként 600 arany frank osztalék kerül kifizetésre.

A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek elsőrangú értékekben vannak elhelyezve, az idei átutalások folytán 292.979,592 korona 76 fillérről 323.629,347 korona 57 fillérre emelkedtek, melyek következőkép vannak elhelyezve: 1. Ingatlanok és jelzálog követelések 60.625,971 korona 77 fillér. 2. Életbiztosítási kötvényekre adott kölcsönök 26.668,849 korona 08 fillér. 3. Letéteményezett értékpapírokra adott kölcsönök 4.017,801 korona 92 fillér. 4. Értékpapírok 209.404,916 korona 74 fillér. 5. Tára váltók 842,350 korona 85 fillér. 6. A részvényesek biztosított adóslevelei 8.820,000 korona. 7. Készpénz és az intézet követelése, a hitelezők követeléseinek levonásával 13.249,457 korona 21 fillér. Összesen: 323.629,347 korona 57 fillér.

Ezen értékekből 65,5 millió magyar értékekre esik.

Nyilttér.*)

V á l a s z

mindazon támadásokra, melyek az impregnált és szelektionált (válogatott) takarmány répamagra (csillag-védjeggyel) vonatkoznak.

Mindezeideig hallgattunk azokról a rendszeresen folytatott támadások és gyanúsításokról, melyek szóban és írásban éringették a nagytekintélyű Mautner Ödön és kir. udvari magkereskedő céget Budapesten.

De miután a „Magyar Mezőgazdák Szövetkezete“ lapjának legutolsó számaiban a „Jaensch“ nevet is említi, ezennel a következőket jelentjük ki a nyilvánosság előtt:

1. Minden egyes bál csillagjeggyel védjeggyel és eredeti ólomzárral ellátott takarmány répamag, melyet a Mautner Ödön cégnek szállítottunk, *tényleg impregnálva is lett.* — **NEM IGAZ** tehát, ha Rázsó tanár úr vagy a „Magyar Mezőgazdák Szövetkezete“ lapjának szerkesztősége ennek ellenkezőjét állítják.

2. Minden egyes bál takarmány répamag, melyet ami ólomzárral a Mautner Ödön cégnek szállítottunk, teljesen kifejlett, nehéz, eredeti jelleggel bíró anyarépából származik, melyet tápérték tartalmára nézve laboratoriumunkban *egyenként* megvizsgáltunk. — **NEM IGAZ** tehát, ha Rázsó tanár úr vagy a „Magyar Mezőgazdák Szövetkezete“ vezetősége ennek az ellenkezőjét állítják.

3. Sohasem kértük a „Német Gazdasági Egyesület“-et, hogy tenyésztésünket a magtenyésztési törzskönyvbe beigtassa. **NEM IGAZ** tehát, ha ezt bármily oldalról is állítják. — Az az állítás **SEM IGAZ**, hogy répamag tenyésztésünk bevezetésére vonatkozó kérelmünket a „Német Gazdasági Egyesület“ bíráló bizottsága visszautasította volna, mert eziránt sohasem folyamodtunk.

4. **IGAZ AZONBAN** az, hogy minden nagyobb, szolid tenyésztő német cég az anyanövény kiválasztása által igyekszik termékeit megjavítani, — hogy velünk együtt létezik sok magtenyésztő, ki a *laboratoriumban való egyenkénti vizsgálattal* a takarmányrépa minőségét javítja, ami nem tévesztendő össze a szokásos szemmérték után való válogatással, melyet minden gazda egyedül is eszközölhet. Ezen eljárás természetesen össze sem hasonlítható és elenyésző értékkel bír a vegyi vizsgálat alapján kiválasztott anyarépákkal szemben.

5. **Igaz végül**, hogy nincs oly szolid német takarmányrépa magtermelő, ki szelektionált (válogatott) anyarépáról származó eredeti magvait olcsóbb áron bocsátaná forgalomba, mint mi.

Az igen tisztelt gazdaközönség eléggé intelligens, hogy a mi nyilatkozatunkból levonja azt a következtetést, hogy mely indító okokra vezetendő vissza az a hajsza, melyet a mi szelektionált (válogatott) anyarépáról tenyésztett impregnált takarmányrépamagunk ellen indítottak, s e hajsza felvonásaiban ne lásson mást, mint gyűlöletet és irigységből fakadó gyanúsításokat.

Ha nálunk terjesztenek *ehhez hasonló irigy, valótlan állításokat*, az illetők ellen megindítják a bünyefitő eljárást.

Aschersleben, 1908. április hó.

Gusztav Jaensch & Co.

85 1-1

magtermelési részvénytársaság.

*) E rovat alatt közlötteknek sem tartalmáért sem alakjáért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

A SZÉPSÉG.

Minden hölgynek kétségtelenül leghőbb vágya, hogy mentől szebb legyen s hogy célját elérhesse, megragad minden alkalmat, a legképtelenebb dolgokkal kengetve arcát. — A legtöbb esetben saját kárára teszi ezt mert nemcsak, hogy szép nem lesz, hanem ellenkezőleg sok esetben tönkre teszi arcborét úgy, hogy igen hosszú idő, gondos ápolás kell ahhoz, hogy ismét helyrehozza.

Az a világon egyedülálló siker, melyet Földes Kelemen aradi gyógyszerész **Margit-Créme**-jével elért (különösen Francia- és Németországban) sok embert arra birt, hogy ezt a világhírű, **ártalmatlan** és az **arc minden tisztáltsága** (szepelő, májfolt, kiütések stb.) ellen páratlanul és csodálatosan ható szert utánozzák. — Természetes, hogy ez senkinek sem sikerül, mert a Margit-Créme készítésének titkát senki más nem ismeri, mint a feltaláló és készítő s épen ezért, mert a titkot soha senkire sem bizta, hanem minden egyes készítményt maga állít elő, a Margit-Créme mindig egyforma, annak kidolgozása a leggondosabb, tehát hatása is röktöni és biztos. — Óvakodjunk tehát arcunkat mindenféleképpen kengetni és használjunk oly szert, melyet angol, amerikai és francia hírneves orvosok is ajánlanak, mint egyedül **biztos és ártalmatlan** szert az **arc szépítésére** és a szépség megőrzésére. Ez a világhírű szépségpítőszer a **Földes-féle Margit-Créme**, mely már 4-5 napi használat után teljesen átalakítja az arc bőrét, elűnteti a szepelőket, májfoltokat, kiütéseket, bőrtátkát,

mitesszert, arc- és kézvörösséget. Az arc idális szép, üde és ifjú lesz s amellet a Margit-Créme teljesen **ártalmatlan**.

Egy tégely ára **1 korona**, Margit-szappan **70 fillér** és Margit-pouder (fehér, rózsás és crème színben) **1 kor. 20 fill.** — Ezen szerek mindegyike külön is használható. — A Földes-féle Margit-Créme kapható a világ minden nagyobb gyógyszerésztárában ahol pedig raktáron nem volna, tessék egyenesen a készítőnek így címezve írni: **Földes Kelemen gyógyszerész Arad.**

Főraktár Zólyomban: **Stech Lajos** gyógyszerész. 980. A. 5-1.

Nyolc szobás, jófekvésű

úriház jutányosan eladó.

Cím a szerkesztőségben megtudható.

Triesti Általános Biztosító Társaság

(Assicurazioni Generali)

Budapest, V., Dorottya-utca 10. szám.

A „Közgazdaság“ rovatban közöljük a Triesti Általános Biztosító Társaság

a legnagyobb, leggazdagabb és legrégebb biztosító intézetünk

mérlegének főbb számadatait. Teljes mérleggel a társaság mindenkinek, a ki e célból hozzá fordul, a legnagyobb készséggel szolgál.

Az intézet elfogad: élet-, tűz-, szállítmány-, üveg-, betörésses-lopás és harangtörés és repedés elleni biztosításokat. Közvetít továbbá: jégbiztosításokat a „Magyar jég és viszontbiztosító“ r.-t. valamint baleset elleni biztosításokat az „Első o. általános baleset elleni biztosító társaság“ számára.

A selmecebányai főügynökség:

Wagner Lajos és Welward Jakab.

Felkiadás: 200 példány. Saját érdekében hirdetésen kívül. LEOPOLD GYULA. Hirdetési irodája által Budapest, Erzsébet-körút 41. 200 példány. Bizalmas közzététel.

GARVENS-SZIVATTYUK

rendkívül olcsók, csak elsőrendű minőség.

Kérjen határozottan: **Garvens-szivattyut**
Garvens-művek, WIEN XX/2.
Levelezés magyarul és németül. Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Tyukszemet, bőrkeményedést azonnal eltávolít a Kaiser-féle **TYUKSZEMHALÁL**
ára 70 fillér.

A legjobb és legerősebb sóborszesz az **ERŐ SÓBORSZESZ**
ára 2 K, 1 K és 30 fillér.
Postán szállítja utánvét mellett a „KOSMOS“ vegyszert és kémiai laboratórium. **GYŐR, BAROSS-UT.**

Csemege-konzervek
BARTA-féle erdei gyümölcsbefőttök, zselé, szörpök, gomba-, húss- és fűszerek-konzervek, nemes boroviskák, — legújabb minőségben szállít — előkelőbb műszerek közvetítésével is a **Felkai Konzervgyár, Barta József**
Felka (Hajdúszabolcs). — Kérjen Árjegyzéket!

BÉLHURUT
(hasmenés), gyomorgörcs legjobban gyógyít a BARTA-féle fekete áfonyagyógybor, kapható gyógyszerészeknél, 5 üveget 8 k-ért bérmentve szállít előkelőbb műszerek közvetítésével is a **Felkai Konzervgyár, Barta József**
Felka (Hajdúszabolcs). — Kérjen Árjegyzéket!

VÉRSEGENYSÉG, ÉTVAGYTALANSÁG, IDEGESSÉG gyógyítására a leghatásosabb készítmény a **KRIEGER-féle TOKAJI CHINA-VASBOR.**
Rendkívül kellemes ízű, erősít, tisztítja a vért.
Kia üveg ára 8-20 kor. Nagy üveg 6 kor. Kapható gyógyszerészeknél, 5 üveget 8 k-ért bérmentve szállít előkelőbb műszerek közvetítésével is a **Felkai Konzervgyár, Barta József**
Felka (Hajdúszabolcs). — Kérjen Árjegyzéket!

PLATSCHEK VILMOS

elismert legolcsóbb, legzölidább **FÉRFI- és GYERMEK-ruha áruház**
Budapest, IV., Központi Városház. (Károly-körút).

RIVOLI fényképezési és festészeti műtermében **BUDAPEST, VII., RÁKÓCZI-ÚT 30.**
készülnek csak elsőrendű művészies kivitelben fényképnagyítások, aquarell- és olajfestmények. Másolások selyemre, bársonyra, fára, elefántcsontra stb. Bross, függelék, tü stb., apró üvegfestményekkel. Porcellánba égetett fényképek sírkövekre stb. Miről küldjek ingyen és bérmentve árjegyzéket?

DIGESTO GLÜCK
legelőkelőbb emésztőpor

Doboza 2 kor.
Postai szállítás díjával „FEHER GALAMB“ gyógyszerésztár **BUDAPEST, MUNGÁRIA-KÖRÚT 93**
Kapható minden gyógyszerésznél és drogeriában.

Meglepő haladás!
FICHTENIN
a legkiválóbb, szabadalmilag védett szer, mely mindenteljesen fegyver a lakásban ép úgy, mint mindennemű hernyós, vér- és levéltetű és egyéb kert- és veteményben kártékony állatkákat és azok petéit azonnal megöli.
Legmegbízhatóbb védőszer szunyog és darázs ellen.
Használati utasítás szerial való eljárás mellett biztosítjuk a feltétlen eredményt.
Vesérvizsgálók Magyarországon részére:
DIAMANT és VADAS
Budapest, VII., Damjanich-u. 36. — Telefon 21-51.

BOGDÁNY
szerencsége páratlan!
Vásároljunk osztály-sorsjegyet csakis **BOGDÁNY S.**
fővárosi sorsjegyiroda r.-t.-nál
BUDAPEST, KÁROLY KÖRÚT 20.

Dr. KOVÁCS **KÉZPASZTÁJA**
8 nap alatt biztosan hat. — Tégelye K 1-20 —
Dr. KOVÁCS gyógyszerész Budapest, Gyár-utca 17.
„Tolltoll-útköz“ ingyen.

Melyik vendéglőben étkezik Budapesten?
Schuller Kaszinó-éttermében
VI., ANDRÁSSY-UT 39. sz.
Elsőrendű konyha! Naponta zene-estély!

Ha fáj a feje használjon azonnal **Beretvás-MIGRAIN-pasztillát**, mely 8 perc alatt minden fejfájást megszüntet.
1 doboz 1 kor. 20 fillér. — Minden gyógyszerésztárban és drogeriában kapható.
Fővárosi **BERETVÁS TAMÁS** gyógyszerész KISPEST, Rákóczi-utca 2.
Ingyen postai szállítás 8 doboz rendelésnél.

Dr. KOVÁCS J. hemopatiail rendelő-intézete
idült betegségekben szenvedők számára
Budapest, Váci-körút 18. sz.

PÁRIS SZÁLLODA
Szállás: Simon Pál
Budapest, VI., Váci-körút 26. sz.
100 szoba 2-20 K-tól felelő, kiszolgálásai és villanyvilágításai együtt. Fürdő, melegvíz, kávéház, étterem. Villamos vasúti megállóhely az Össze pályaudvarok és hatók felé.

KATZER
szőrművelés elsőrangú és az egész világon elvannak terjedve.
Első és legnagyobb mojtár ellen védő részv. társ.